

Eindigheid, veranderlijkheid en oneindigheid

Veel van wat ons bezighoudt in het leven lijkt terug te voeren op drie eenvoudige woorden:

eindigheid, veranderlijkheid en oneindigheid.

Drie woorden die voortdurend aanwezig zijn.

In onze relaties.

In ons werk.

In onze gezondheid.

In onze ontwikkeling.

In het leven zelf.

En misschien zijn het juist deze drie aspecten waar wij als mensen vaak moeite mee hebben.

Eindigheid

Alles wat leeft is eindig.

Dat weten we.

En toch leven we er vaak aan voorbij.

We weten dat relaties eindig zijn.

Dat mensen sterven.

Dat ons lichaam ouder wordt.

Dat ook ons eigen leven ooit eindigt.

Toch proberen we die werkelijkheid vaak op afstand te houden.

Misschien omdat zij ons confronteert met kwetsbaarheid.

Met verlies.

Met afscheid.

Met alles wat we niet kunnen vasthouden.

En toch schuilt er iets bijzonders in de eindigheid.

Juist omdat iets niet vanzelfsprekend is, krijgt het waarde.

Een ontmoeting is bijzonder omdat zij voorbijgaat.

Een zomer is kostbaar omdat zij niet blijft.

Een leven krijgt betekenis omdat het niet oneindig duurt.

Misschien is het niet ondanks de eindigheid dat dingen waardevol zijn.

Misschien is het juist dankzij de eindigheid.

Veranderlijkheid

Naast eindig is het leven ook voortdurend veranderlijk.

Niets blijft zoals het is.

Kinderen groeien op.

Relaties ontwikkelen zich.

Ons lichaam verandert.

Samenlevingen veranderen.

Wijzelf veranderen.

Dat is de aard van het leven.

Toch proberen wij vaak vast te houden.

Aan hoe dingen waren.

Aan wie wij waren.

Aan beelden van succes, schoonheid, gezondheid of zekerheid.

Maar het leven laat zich niet stilzetten.

Het stroomt.

Het beweegt.

Het ontwikkelt zich voortdurend.

Wie de veranderlijkheid van het leven probeert tegen te houden, raakt vaak verwickeld in een strijd die niet te winnen is.

Misschien vraagt leven niet om vasthouden.

Misschien vraagt leven om meebewegen.

Niet omdat verandering altijd prettig is.

Maar omdat verandering onlosmakelijk verbonden is met leven.

Oneindigheid

En dan is er nog iets anders.

Iets dat op het eerste gezicht haaks lijkt te staan op eindigheid.

Oneindigheid.

Veel mensen denken daarbij aan iets groots of ongrijpbaars.

Maar misschien is zij dichterbij dan we denken.

Want ook al is een mensenleven eindig, wij verdwijnen nooit volledig.

Wij leven voort in de mensen die wij hebben ontmoet.

In de liefde die wij hebben gegeven.

In de aandacht die wij hebben ontvangen.

In de kinderen die wij hebben grootgebracht.

In de mensen die wij hebben geraakt.

In woorden.

In herinneringen.

In waarden.

In verhalen.

Wij worden gevormd door anderen.

En wij vormen op onze beurt weer anderen.

Zo leeft iets van ons verder, lang nadat wij zelf verdwenen zijn.

Niet als een theorie.

Maar als een werkelijkheid die iedere dag zichtbaar is.

Het leven omarmen

Misschien ontstaat wijsheid niet door één van deze drie aspecten te ontkennen.

Niet door de eindigheid weg te drukken.

Niet door de veranderlijkheid te bestrijden.

Niet door de oneindigheid te vergeten.

Maar door ze alle drie onder ogen te zien.

Het leven is eindig.

Het leven verandert voortdurend.

En tegelijkertijd maakt ieder mens deel uit van iets dat groter is dan hemzelf.

Dat besef kan confronterend zijn.

Maar ook troost bieden.

Want juist wanneer wij beseffen dat niets vanzelfsprekend is, ontstaat vaak meer waardering voor wat er nu is.

Voor de mensen van wie wij houden.

Voor de gesprekken die wij voeren.

Voor het werk dat wij doen.

Voor de momenten die wij samen beleven.

Misschien gaat vol leven uiteindelijk niet over het vermijden van verlies.

Niet over het vasthouden van wat verandert.

En niet over de zekerheid dat alles blijft.

Misschien gaat vol leven over het vermogen aanwezig te zijn.

Hier.

Nu.

Met alles wat het leven ons brengt.

Met liefde.

Met verwondering.

Met verdriet.

Met dankbaarheid.

En met het besef dat wij, hoe tijdelijk ook, deel uitmaken van een groter geheel dat altijd verder gaat.